

Kongregace pro východní církve

Výzva ke sbírce pro křesťany ve Svaté zemi

Velký pátek 2021

Excellence,

každým rokem se o Svatém týdnu pomyslně stáváme jeruzalémskými poutníky a rozjímáme o tajemství našeho Pána Ježíše Krista umučeného a vzkříšeného. Apoštol Pavel, který toto tajemství prožil zblízka a osobně, říká v listu Galaťanům: „Žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Vše, co apoštol prožil, dává základ novému typu bratrství, které vychází od Ježíše Krista. To on usmířil a urovnal všechny národy, jak píše sv. Pavel v listu Efesanům.

Papež František nám v roce 2020 připomněl důsledek tohoto daru smíření prostřednictvím encykliky *Fratelli tutti*. Papež nám tímto textem, začínajícím svědectvím sv. Františka z Assisi, chce pomoci, abychom se na všechny vztahy a oblasti svého života dívali optikou bratrství: na náboženství, ekonomiku, ekologii, politiku, komunikaci. Naše bratrství má svůj základ přímo na Kalvárii, v místě, kde Pán skrze největší dar lásky zastavil proud nepřátelství, prolomil bludný kruh nenávisti a každému člověku otevřel cestu smíření s Otcem, s každým člověkem, s tvorstvem.

Na prázdných cestách v okolí chrámu Božího hrobu a ve starém Jeruzalémě se zrcadlila prázdnota Svatopetrského náměstí, smáčeného deštěm, přes které se dne 27. března vydal Svätý otec František směrem k Ukřižovanému. Před ním padl celý svět na kolena a vyprošoval ukončení pandemie. Všichni se cítili být propojeni stejným tajemstvím bolesti.

Byl to rok zkoušky. Tak je tomu i pro Svaté město Jeruzalém, pro Svatou zemi a pro malou komunitu křesťanů, kteří žijí na Blízkém východě. Chtějí být světlem, solí a kvasem evangelia. Křesťané těchto zemí prožili v roce 2020 izolaci, ve které si připadali sobě navzájem ještě vzdálenější, odstřižení od živého kontaktu s bratry a sestrami z různých zemí světa. V důsledku absence poutníků přišli o práci a následně se ocitli v těžkostech, jelikož nemohou důstojně žít a zajistit vlastní rodiny a děti. V mnoha zemích pokračují války, uvalené sankce zkomplikovaly samotný dopad pandemie. Kromě toho chybí i ekonomický příspěvek pro Svatou zemi, který každoročně zajišťovala sbírka. V mnoha zemích totiž kvůli pandemii sbírka v roce 2020 neproběhla.

Papež František dal všem křesťanům za příklad postavu milosrdného Samaritána, který projevil milosrdenství a vynalézavou, solidární lásku. Vyzval nás, abychom se zamysleli nad různými postoji postav z podobenství, abychom zvítězili nad lhostejností, která nechá bratra nebo sestru v těžkostech bez povšimnutí: „S kým z těch osob se ztotožníš? Tato otázka, třebaže působí nepříjemně, je přímá a pronikavá. Kterému z těch lidí se podobáš? Musíme si

přiznat, že jsme v ustavičném pokušení přehlížet druhé, zejména ty nejslabší. Připusťme, že přes všechny dosažený pokrok jsme v doprovázení, pečovatelsví a podporování těch nejkřehčích a nejzranitelnějších členů našich rozvinutých společností stále ještě „analfabeti“. Zvykli jsme si dívat se jiným směrem, přecházet bez povšimnutí, nedbat na situace, pokud se nás přímo netýkají“ (Fratelli tutti, č. 64).

Sbírka pro Svatou zemi 2021 může být pro všechny příležitostí neodvrátit svou tvář, nenechat druhého bez povšimnutí, neignorovat potřeby a potíže našich bratří a sester, kteří žijí na svatých místech. Kdyby toto malé gesto solidarity a sdílení (sv. Pavel a sv. František z Assisi by ho nazvali „navrácení“) skončilo, pro mnohé křesťany v těchto zemích bude ještě těžší odolat pokušení opustit svou zemi, udržet pastorační činnost ve farnostech a pokračovat ve vzdělávání v křesťanských školách, v sociálních aktivitách na podporu chudých a trpících. Velký počet trpících uprchlíků a běženců, kteří museli opustit své domovy kvůli válce, potřebuje pomocnou ruku, která potře jejich rány balzámem útěchy. A konečně, nesmíme přestat pečovat o svatá místa, která jsou konkrétním svědectvím tajemství vtělení Božího Syna a oběti jeho života z lásky k nám a pro naši spásu.

V této těžké situaci, poznamenané absencí poutníků, považuji za svou povinnost přijmout za svá slova apoštola národů, kterými se obrátil ke Korintánům před dvěma tisíci lety. Vyzýval je k solidaritě, která není motivována filantropií, nýbrž christologií: „Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby“ (2 Kor 8,9). Apoštol připomněl princip rovnosti, solidarity, sdílení hmotných a duchovní dober a poté připojuje výmluvná slova, která dnes – stejně jako tehdy – nepotřebují žádný komentář: „A ještě něco. Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet. Každý ať dá podle toho, jak se sám u sebe rozhodl, ne s těžkým srdcem a proti své vůli, protože Bůh miluje radostného dárce. A Bůh je dosti mocný, aby vás hojně zahrnul svými dary, takže pak budete mít vždycky a ve všem dostatek, že stačíte i na to, abyste dělali mnoho dobrých skutků“ (2 Kor 9,6–8).

S radostí vyřizují velké uznání ze strany Svatého otce Františka všem kněžím, řeholníkům a řeholnicím, věřícím, kteří se nasazují pro úspěšný výsledek sbírky s věrností dílu, které církev od všech svých dětí podle známých pravidel žádá. Vyprošuji hojnost Božího požehnání pro Vaši diecézi, bratrsky Vás zdravím a zůstávám spojen v Kristu Ježíši.

V úctě

*+ kardinál Leonardo Sandri
prefekt*

*+ Giorgio Demetrio Gallaro
arcibiskup sekretář*